

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Agnieszka Banach

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szliwa

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2013 roku w Złotoryi

na rozprawie

sprawy z powództwa W. Z.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. Z. kwotę 2.447,58 złotych (dwa tysiące czterysta czterdzieści siedem złotych pięćdziesiąt osiem groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 31 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1.748,36 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

IV. nakazuje, aby powód W. Z. uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 509,61 złotych (pięćset dziewięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego;

V. nakazuje, aby strona pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 161,86 złotych (sto sześćdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego.

Sygn. akt I C 209/12

UZASADNIENIE

Powód W. Z. domagał się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 21.781,49 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 4.800 złotych.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, że w dniu 22 lutego 2011 r. w miejscowości M. kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) S. A. nie zachowując należytej ostrożności uderzył pojazd marki M. (...) o nr rej. (...)

29 kierowany przez powoda. W wyniku zdarzenia pojazd należący do powoda uległ zniszczeniu. Powód wskazał, że zgłosił swoje roszczenie wobec strony pozwanej, która w odpowiedzi odmówiła wypłaty twierdząc, że stwierdzone uszkodzenia pojazdu nie mogły powstać we wskazanych przez niego okolicznościach. Podał także, że z notatki policyjnej sporządzonej przez funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w J. wynika, iż jedynym sprawcą wypadku jest S. A., który został za wykroczenie ukarany mandatem. Podał również, że z analizy uszkodzeń pojazdów wynika, że uszkodzenia korelują ze sobą pod względem zakresu deformacji mogących mieć ze sobą kontakt elementów.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska podała, że w toku likwidacji szkody, na podstawie zebranej dokumentacji ustalono, że zgłoszona przez powoda szkoda nie mogła zaistnieć w okolicznościach podanych przez jej uczestników. Podniosła, że rozmiar i charakter uszkodzeń pojazdów uczestniczących w kolizji nie korespondują z przebiegiem zdarzenia z dnia 22.02.2011 r. i że okoliczności podawane przez powoda nie są zgodne ze stanem faktycznym popartym materiałem dowodowym w toku likwidacji szkody. Wskazała, że mając na względzie stan faktyczny odmówiła wypłaty odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lutego 2011 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód marki M. (...) o nr rejestracyjnym (...) stanowiący własność W. Z.. Samochód sprawcy był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A w W..

dowód: - akta szkody w formie CD, k. 32;

- zeznania świadka S. A., k.51 v.;

- zeznania powoda W. Z., k. 51 v. - 52.

Strona pozwana Towarzystwo (...) w W. przyjęła zgłoszenie szkody i na jego podstawie przeprowadziła postępowanie likwidacyjne.

Strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty odszkodowania.

dowód: - akta szkody w formie CD, k. 32;

- zeznania powoda W. Z., k. 51 v. - 52.

Wartość kosztów naprawy uszkodzeń samochodu powoda marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosi kwotę 2.447,58 złotych brutto.

dowód: - opinia biegłego sądowego P. B., k. 67-92.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługuje na uwzględnienie.

Na podstawie dowodu z zeznań świadka S. A., zeznań powoda oraz akt szkody Sąd ustalił, iż w wyniku kolizji z dnia 22 lutego 2011 r. uszkodzeniu uległ samochód powoda zaś podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, którą ze sprawcą szkody łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Spornym pomiędzy stronami było czy zakres uszkodzeń pojazdu wskazany przez powoda koresponduje z przebiegiem zdarzenia.

Powód W. Z. na skutek kolizji z dnia 22 lutego 2011 r. poniósł szkodę, do której naprawienia zobowiązana jest strona pozwana, z uwagi na wiążącą ją ze sprawcą umowę. Wyplacone odszkodowanie powinno w całości rekompensować poniesioną szkodę.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego nie było niemożliwe, albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Na wniosek powoda i strony pozwanej Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego z dziedziny techniczno – kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych P. B. celem ustalenia przebiegu zdarzenia, czy do uszkodzeń pojazdu mogło dojść w okolicznościach wskazanych przez powoda, czy zakres uszkodzeń pojazdu koresponduje z przebiegiem zdarzenia oraz ustalenia wysokości szkody zaistniałej na skutek uczestnictwa pojazdu w zdarzeniu z dnia 22 lutego 2011 r.

Biegły sądowy P. B. na podstawie dokumentacji fotograficznej, szczegółowej analizy porównawczej uszkodzeń pojazdu powoda i akt szkody stwierdził, że większość uszkodzeń lewego boku oraz część uszkodzeń prawego boku nadwozia powstała we wcześniejszej szkodzie likwidowanej przez (...) S.A. Biegły stwierdził, że analiza mechanizmu powstania szkody w pojeździe wykazała jedynie częściową korelację pomiędzy ujawnionymi uszkodzeniami lewego boku pojazdu sprawcy szkody oraz uszkodzeniami w tylnej strefie lewego boku pojazdu powoda. Biegły wskazał, iż wzajemnie wykluczający się zakres uszkodzeń sąsiadujących ze sobą elementów lewego boku M. wskazuje na prawdopodobny dwuetapowy mechanizm ich powstania w ewentualnym, stycznym kontakcie z lewym bokiem samochodu F. (...). Z opinii biegłego wynika także, że brak jest jednoznacznych podstaw do ustalenia, by uszkodzenia mogły powstać we wskazanym przez powoda miejscu i deklarowanych okolicznościach przebiegu przedmiotowej kolizji drogowej. Biegły P. B. ustalił, że ustalone rzeczywiste koszty naprawy pojazdu powoda dotyczą jedynie tych elementów nadwozia, które mogły powstać w stycznym kontakcie przedmiotowego pojazdu ze wskazanym samochodem F. (...). Ponadto biegły ustalił, iż koszty te dotyczą jedynie lakierowania wierzchniego bądź odnowy lakieru poszczególnych elementów lewego boku samochodu, na których ujawniony został powiększony zakres jego pierwotnych uszkodzeń. Koszt naprawy uszkodzeń samochodu powoda, mogących powstać w stycznym, lewo – bocznym kontakcie z samochodem F. (...) wynosi kwotę 2.447,58 złotych brutto.

Sąd ustalając rzeczywisty koszt naprawy uszkodzeń samochodu marki M. (...) nr rej. (...) powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 22 lutego 2011 r. oparł się w całości na opinii biegłego sądowego P. B.. Sąd uznał powyższą opinię za wiarygodną i zgodną z obowiązującymi przepisami, opartą na przeprowadzonym materiale dowodowym oraz przydatną do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Opinia ta nie została również zakwestionowana ani przez powoda ani przez stronę pozwaną, a zatem uznać należało, iż strony uznały wnioski biegłego zawarte w opinii za przyznane.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.447,58 złotych, natomiast powód niniejszym pozwem domagała się zapłaty kwoty 21.781,49 złotych, dlatego też dalej idące powództwo należało oddalić, o czym orzeczono jak w punkcie I i II sentencji wyroku.

Odsetki ustawowe Sąd przyznał na podstawie art. 481 kc od dnia 31 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty tj. od dnia następnego po wydaniu decyzji o odmowie wypłaty odszkodowania - zgodnie z żądaniem powoda.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 100 kpc przy zastosowaniu zasady stosunkowego ich rozdzielenia. Powód wygrała sprawę w 11 % i w takim zakresie powinien otrzymać od strony pozwanej zwrot poniesionych kosztów procesu. Powód poniósł koszty opłaty sądowej od pozwu oraz koszty zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Jednocześnie stronie pozwanej, która sprawę wygrała w 89 % należy się zwrot od powoda kosztów w takiej części. Poniesione przez nią koszty to koszty zastępstwa prawnego. Po potrąceniu tych sum to powód winien zwrócić stronie pozwanej kwotę 1.748,36 złotych tytułem kosztów procesu, o czym Sąd orzekł w punkcie III wyroku.

Sąd w pkt IV i V wyroku swoje rozstrzygnięcie oparł treści przepisu art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał uiścić zgodnie z wynikiem procesu: powodowi kwotę 509,61 złotych (tj. 89 % z kwoty 1.471,47 złotych – zaliczka w wysokości 800 zł), a stronie pozwanej kwotę 161,86 złotych (tj. 11 % z kwoty 1.471,47 złotych) na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) tytułem nieuiszczonej części wynagrodzenia biegłego sądowego P. B., które tymczasowo zostały wypłacone ze środków budżetowych Sądu.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.